

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรี
พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญา
ธนบุรีขึ้นในกรุงเทพมหานคร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรี พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้ง

(๑) ศาลแพ่งชั้นในกรุงเทพมหานครเรียกว่า “ศาลแพ่ง
ธนบุรี”

(๒) ศาลอาญาชั้นในกรุงเทพมหานครเรียกว่า “ศาล
อาญาธนบุรี”

ศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีจะจัดตั้งในเขตใดของ
กรุงเทพมหานครและจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดย
พระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ศาลแพ่งธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีมีเขตตลอด
ท้องที่การปกครองของเขตคลองสาน เขตตลิ่งชัน เขตธนบุรี
เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตบางขุนเทียน เขต
ภาษีเจริญ เขตราษฎร์บูรณะ และเขตหนองแขม

มาตรา ๕ บรรดาคดีของเขตท้องที่การปกครองของเขต
คลองสาน เขตตลิ่งชัน เขตธนบุรี เขตบางกอกน้อย เขต
บางกอกใหญ่ เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตราษฎร์บูรณะ

และเขตหนองแขม ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลแพ่งหรือศาล
อาญาในวันเปิดทำการศาลแพ่งธนบุรีหรือศาลอาญาธนบุรี
ตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลแพ่งหรือศาลอาญา
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ประชาชนในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากขึ้น และมีคดีความมาสู่
การพิจารณาพิพากษาของศาลแพ่งและศาลอาญาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก
แต่ห้องพิจารณาของศาลแพ่งและศาลอาญามีอยู่จำกัด ไม่เพียงพอกับ
จำนวนคดีที่มาสู่ศาล ประกอบกับการคมนาคมในกรุงเทพมหานครไม่สู้
จะคล่องตัว ทำให้ประชาชนผู้มีอรรถคดีและผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับความ
สะดวกและรวดเร็วในการเดินทางไปติดต่อกับศาล สมควรจัดตั้งศาลแพ่ง
ธนบุรีและศาลอาญาธนบุรีเพิ่มขึ้น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้น
ในเขตจังหวัดธนบุรีเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้